

De Evervrienden: een mooi verhaal ...

Deze terugblik op “50 jaar Evervrienden” geeft een overzicht van wat er zich in die 50 jaar afspeelde binnen het leven van een modaal wielertoeristenclubje uit de Vlaamse Ardennen ...een clubje dat uitgroeide tot een volwassen volwaardige vereniging, welke een begrip werd in de streek.

Dit overzicht pretendeert niet volledig te zijn, maar bevat wel de voornaamste mijlpalen uit de geschiedenis van de club. De feiten en gegevens opgenomen in dit overzicht werden vergaard uit het geschreven archief van de club. Enige uitzondering hierop zijn de eerste jaren van de vereniging, waarvan geschreven teksten ontbreken; jaartallen kunnen dan ook enigszins licht afwijken van de werkelijkheid. Verhalen, anekdotes en andere vermeldingen opgenomen in dit overzicht zijn gebaseerd op waargebeurde feiten, maar kunnen in sommige gevallen in de loop der jaren wel hun eigen leven zijn gaan leiden. Dat bepaalde verhalen soms wat zijn aangedikt is dan ook niet altijd uitgesloten, maar ze zijn steeds gebracht in de tijdgeest van de jaren van toen.

Elke Evervriend is even belangrijk voor de club, daarom ook worden er in dit overzicht geen namen genoemd, op twee uitzonderingen na.

De **bestuursleden**, want tenslotte hebben zij er niet alleen toe bijgedragen dat de vereniging de kaap van 50 jaar heeft overschreden, maar tevens dat de club gedurende die 50 jaar continu, en in de positieve zin, is blijven evolueren.

En spijtig genoeg, **In Memoriam**, de vier Evervrienden die er toch nog zo graag waren bij geweest, maar voor wie het leven veel te kort is uitgevallen.

Niettegenstaande hun moed, wil en doorzettingsvermogen, kregen zij de pedalen niet meer rond ... Denis Van Snick († 2012), Toon Tavernier († 2013), Stefaan Van Kerckhove († 2014) en Louison Lotens († 2018): bedankt voor de mooie momenten die we samen hebben beleefd!

Proloog: Everbeek in de pre- Evervrienden tijd: een beetje geschiedenis ...

	<i>(bronnen: Vlaanderen Inventaris Onroerend Erfgoed en verschillende Topografie bestanden)</i>
Ijzertijd	Sporen teruggevonden van bewoning (silo's) op de wijk Maandag
Romeinse tijd	Sporen van agrarische nederzettingen in Everbeek- Beneden en op de wijk Steenberg
9 ^{de} eeuw	De Sint-Pietersabdij van Lobbes (Henegouwen) zet hier een landbouwdomein neer (van waar de huidige naam Lobe)

11 ^{de} eeuw	Gemeentenaam Eversbeke komt reeds voor. Hij verwijst naar de naam van een Germaans clanhoofd (Eber, Evor ...) en het Germaanse baki (waterloop - huidige Binchebeek en Terkleppe beek) – zie ook voetnoot ***
1333	Everbeek maakt deel uit van Henegouwen
1366	Melding van de Sint-Mariekerk als parochiekerk
1632	Koroot kapel gesticht op het gelijknamig leengoed op de grens met Ghoy
1873	Oprichting van een tweede parochie, Sint-Jozef, door afscheiding van Everbeek-Boven van de Sint-Mariaparochie in Everbeek-Beneden
1963	Na het vastleggen van de taalgrens, wordt Everbeek (Everbecq) overgeheveld van Wallonië (provincie Henegouwen) naar Vlaanderen (provincie Oost-Vlaanderen).

voetnoot ***: De naam Ever heeft niets te maken met de vroegere aanwezigheid van everzwijnen, zoals misschien wordt gesuggereerd door de logo van de Evervrienden, waarop immers zo'n zwijn afgebeeld staat. Wel is het zo, dat de Germaanse mansnaam Ever aan het dier is ontleend. De betekenis van Ever is "Sterk of dapper als een everzwijn" (de ever was bij de Germanen het symbool van kracht en moed). We moeten dus niet ver zoeken waar de Evervrienden kun spierkracht hebben gehaald 😊

Everbeek heeft een verleden, getekend door een historische eigenaardigheid. Gedurende heel het Ancien Regime, de daaropvolgende Franse en Hollandse tijd, en verder na 1830 en tot in 1962 maakte Everbeek deel uit van de Waalse Henegouwen. Kortom, knoestige Vlaamse boeren die zich geen Waal voelden, maar ook geen Vlaming waren ...niet te verwonderen dus dat Everbekenaren een eigenzinnig volkje waren.

Nog een andere eigenaardigheid van Everbeek: één gemeente, maar een tweelingdorp. Elk dorp met zijn eigen bakkers en beenhouwers, eigen duivenbond en muziekmaatschappij, eigen kruideniers en (van eigens) eigen cafés, eigen feestzaal ... maar ook met twee parochies: elk met zijn eigen kerk, eigen pastoor en eigen parochieraad.

En tussen de twee dorpskernen een gezonde rivaliteit, met nu en dan een beetje afgunst en jaloezie tussen de bewoners van Beneden kwartier (de "kerkuilen") en Boven kwartier (de "bosuilen" van Boembeke) ...

Mooi, het leven is mooi in Everbeek: kermissen, bals, koersen, processies ... en allemaal in 't dubbel ... "pour vu que ça dure" ...

Tot ...

1ste rit: de jaren 70

1970	Officiële oprichting Wielertoeristenclub “Ever Vrienden”
1972	Officiële bestuursvorming van de vereniging
1977	Everbeek wordt deelgemeente van Brakel
1978	Eerste daguitstap

Bestuursleden	Een officiële lijst is niet terug te vinden; maakten wel deel uit van het bestuur: Jacques D’Hose (eerste voorzitter) – Emiel Verstichelen (“Miel Bostel” de geestelijke vader van de Evervrienden) – Romain Declercq – Andre Vandermaelen – Denis Depessemier
----------------------	--

Lente 1970: één gespreksonderwerp in “**Café Lucienne**” op de Plaats in Everbeek-Beneden ... in Boven kwartier wordt een voetbalclub opgericht! Vliegenvlug wordt een Comité der Wijzen opgericht, want er moest iets gebeuren ... en zo geschiedde: als ze Boven kunnen op een bal stampen, kunnen ze Beneden op een vélo rijden ..

De Evervrienden waren een feit. Niet toevallig werden de Evervrienden gesticht op 26 mei 1970, en werd SV Everbeek opgericht op 01 juni 1970.

De eerste jaren waren verkenningsjaren; **fietsen rond de kerktorens**, de ene al met een koersfiets, de meesten met hun stadsfiets en de jongeren op hun schoolfiets. De enen met een sportbroek en vest, de anderen in zondagskledij en de jongeren in korte broek, of rokje (want ja, er was hier en daar ook al een meisje bij ...).

Met de officiële oprichting van de vereniging in 1972, kwam de **eerste uitrusting** er: wollen trui en broek, zoals de echte coureurs van toen, met de naam “Evervrienden”, en zonder sponsors ...wat na 50 jaar nog steeds het geval is. De keuze van een blauwe trui, nu nog steeds de basiskleur, had wel enige politieke achtergrond; een toenmalig Volksvertegenwoordiger, bekend als “het orakel van Brakel”, was toen ook in Everbeek al populair.

Met de jaren werden de gereden afstanden groter, en zo kwamen de fietsers tot in dorpen als Frasnes-lez-Buissenal en Sint-Pieters-Kapelle, en beklommen ze mythische hellingen als de Eikenberg en Taaienberg. Gereden afstanden en snelheden waren in die tijd nog pure gissingen, want het “kilometriekske” was nog niet uitgevonden; na de rit, bij pot en pint, werden er dan nogal wat records gebroken ...en wat die pinten betreft, in de tijd van toen legden de leden 100 Belgische Franken (nu 2,5 €) uit voor 3 consumpties.

Het eerste decennium van hun bestaan, waren de Evervrienden een club met puur lokale verankering: lokaal in “Café Lucienne” en de meeste leden uit Everbeek-Beneden. Om de kas te spijzen werden **volkse activiteiten** georganiseerd zoals bakschieten, hanenkapping, kaartspelen voor “panklare” haantjes, pensenkermis.

Met het verloop der jaren, werden nieuwe initiatieven opgestart zoals een jaarlijkse tombola en een **daguitstap** met de fiets, waarbij zowaar 100 km werd gefietst (supporters kwamen na met de wagen en zo maakten de Evervrienden er een familiedag van). Verankering met de lokale bevolking kwam er ook met de deelname van de club aan de jaarlijkse fietswijding en processie ter gelegenheid van kermis Everbeek-Beneden.

Georganiseerde fietsrally's bestonden toen nog niet, maar hier en daar kwamen er initiatieven los van lokale clubs welke "toertochten rond de kerk" organiseerden. Zo hadden de Evervrienden hun "4 uren" toertocht, maar het jaarlijkse topgebeuren in die tijd was de "**24 uren van Geraardsbergen**". Met ploegen van 2 fietsers, 24 uur aan een stuk rondjes draaien in het Geraardsbergse stadscentrum.

In deze beginperiode begon het fietsseizoen begin april en eindigde eind september; dan werd de fiets letterlijk voor 6 maand aan de haak gehangen. In de winter werd de conditie dan onderhouden door allerhande activiteiten, zoals deelname aan de "Wieze Oktoberfeesten" (training van de armspieren), sportvissen op de Noordzee (evenwichtsoefeningen) en deelname aan het "Drie Koningen verkleedbal", waarbij de dappersten onder de Evervrienden in de loop van de nacht naar huis slenterden met de gewonnen (levende!) kalkoenen (Gaia bestond toen nog niet ...). De gewonnen kalkoenen werden later door de Evers geslacht en gepluimd, door de Evervrouwen klaargemaakt en samen in het lokaal verorberd ...dit was dan, zonder het te beseffen, de voorloper van het latere **Everfeest**.

De Evervrienden uit Everbeek werden stilaan een begrip; het ledenaantal schommelde rond de 20 leden; de nodige dynamiek was er, met een actief bestuur en trouwe leden, die toen al als "Vrienden uit Everbeek" rondtoerden ...

Toen kwam het jaar 1977, de tweede gemeentelijke fusiegolf: een zwarte periode in de geschiedenis van de gemeente Everbeek! Waar Everbeek in 1970 ontsnapt was aan de eerste Brakelse fusie, was het 7 jaar later van moeten... Everbeek verliest zijn onafhankelijkheid en wordt ingelijfd bij het grote Brakel; onnodig te zeggen dat deze fusie bij de bevolking niet met algemeen applaus werd onthaald. De Brakelaars wisten nu ook waar Everbeek lag, begrepen niet dat er 2 kerken waren, en in het grote Nederbrakel maar één! Velen waren al tot in Everbeek-Boven geraakt, maar de meesten wisten begot niet dat er ook een Beneden bestond ...

De Evervrienden van toen konden het ook niet weten of voorspellen, maar volgend decennium zouden ook de Evervrienden dichterbij Brakel komen ...

De jaren 80

1980	Sluiting lokaal "Café Lucienne"
1982	Eerste tweedaagse

1982	De Evervrienden “verhuizen” naar Everbeek-Boven lokaal “d’Oude Oven”
1989	Oprichting B-ploeg

Bestuursleden	
1982	Jacques D’Hose is voorzitter, Denis Depessemier penningmeester en Jacques Cambier wordt secretaris
1985	Jacques D’Hose wordt als voorzitter afgelost door Denis Depessemier
1986	Johan Coppens wordt de nieuwe voorzitter
	<i>Vanaf 1988, hebben we een duidelijker beeld over de bestuursploegen; volgens de interne reglementen wordt vanaf nu om de 3 jaar een nieuwe bestuursploeg gekozen</i>
1988 - 1990	Johan Coppens, voorzitter, - Denis Depessemier – Jacques Cambier – Julien Denis – Paul Bienvenu

Het tweede decennium begon met een koude douche : de lokaalhouder houdt ermee op, weg “Café Lucienne”, weg lokaal ... Gedurende enkele jaren blijven de Evervrienden hun wekelijkse fietsritten organiseren, maar na de rit zijn ze op den dool ...hier en daar in een buurtcafé een pintje gaan drinken ... de garage van een van de leden werd zelfs tijdelijk omgebouwd tot lokaal ...creativiteit bestond toen al.

Maar de redding komt van ...Boven: in Everbeek- Boven gaat een nieuw café open “**d’ Oude Oven**”. De Evervrienden stonden voor een fameuze uitdaging: de heimat verlaten en opvang vinden bij de bovenburen ... gelukkig zegevierde het gezond verstand. In “d’ Oude Oven zullen de Evervrienden hun nieuwe thuis vinden. Ze worden er verwelkomd door de meefietsende cafébaas; en na de rit wordt, in samenwerking met het clubbestuur, aan elke Evervriend een “pistoleeke” aangeboden.

Alhoewel dat deze keuze een beetje “van moeten” was, werd het later gezien als een strategische keuze. Door de verhuis naar Boven groeide de naambekendheid van de Evervrienden tot buiten de dorpsgrenzen van Ever-Beneden, en kwam “het grote Brakel” dichterbij. Maar ook geografisch gezien was de verhuis een toptreffer: na een afmattende rit, en na enkele al dan niet alcoholische consumpties, kon iedereen zich rustig laten zakken van Boven tot thuis.

De Evervrienden waren gerustgesteld, ze konden er weer tegenaan: de verdere uitbouw van de club kon beginnen! Samen met de vernieuwing van de bestuursploeg, werden voor het eerst statuten uitgeschreven. Deze omvatten onder andere de **3- jaarlijkse bestuursverkiezingen** en een **jaarlijkse ledenvergadering**, met goedkeuring van de financiën.

Het fietstoerisme werd stilaan populairder; nieuwe activiteiten, buiten de klassieke zondagsritten, werden uitgebreid met hier en daar een toertocht (“rally”),

georganiseerd door de lokale clubs. De klassieker onder de klassiekers was in die tijd “**de rally van de Muur**”, met aankomst boven op den berg: toen al straffe kost!

In 1982 gingen de Evervrienden voor het eerst op **tweedaagse** ... en al onmiddellijk naar het buitenland: Weiswampach in het Groot Hertogdom Luxemburg! Een tiental fietsers, vergezeld van hun dames, trokken er op uit; zij logeerden in een vakantiehuis, met alle nodige comfort van die tijd: een slaapzolder voor de mannen en een voor de vrouwen; de slaapzakken moesten ze zelf meebrengen. De mannen gingen fietsen, de vrouwen stonden aan de kookpot: op en top professioneel! De traditie van de tweedaagse bestaat op de dag van vandaag nog ... de logementen zijn weliswaar mee geëvolueerd met de noden van de tijd, én met het aantal deelnemers: zo ging het van vakantiehuisen, naar chalets, en via vakantiedorpen naar hotels. Wat ook mee geëvolueerd is met zijn tijd is de manier van parkoersverkenning: nu met de fiets, met ritten uitgewerkt op GPS ... toen in ware rallystijl, met kaart en kompas, een wagen met chauffeur, een co-piloot met de kaart op de schoot, en achterin twee redacteurs van dienst. Onnodig te zeggen dat er elk jaar wel was misliep, wat ook zorgde voor straffe anekdotes: een Ardennen helling van 6 km beklimmen, en dan tot de conclusie komen dat de verkeerde berg werd beklommen; of nog: een paar verdwaalde Evervrienden in het land van de everzwijnen, die de kortste weg terug nemen naar het verblijf ... weliswaar langs de autosnelweg ...

In die periode hadden de Evervrienden ook al handige Harry's onder hun leden. Een “remorque” werd omgebouwd tot volgwagen, met een speciaal ontworpen fietsendrager, waarmee een 15 tal fietsen werden vervoerd. En op gebied van veiligheid, werd een groepsaankoop gedaan van blauwe helmen; een deel ervan werd echter geleverd in het wit: geen nood, ze werden vakkundig “herspoten” door een van de leden.

Wat de geleverde prestaties betreft, kwam begin de jaren 80 een revolutionair systeem op de markt: **de fietscomputer**! Vanaf nu gedaan met stoefen na de rit: aantal kilometers en snelheid werden geregistreerd ... met als gevolg dat moeder de vrouw na de rit ook de nodige controles kon uitvoeren ... Maar zonder het te beseffen, werd door het invoeren van de fietscomputer, het competitieve aspect van het wielertoerisme aangewakkerd: als we vandaag bij manier van spreken 24,5 km/u reden, dan proberen we volgende week 25/u te halen ...en als we 60 km kunnen rijden op een voormiddag, kunnen we ook 65 km aan ...

De Evervrienden waren bijna 20 jaar jong ... de anciens werden echter al 20 jaar ouder ... en de kloof tussen jong en oud werd te groot. In 1989 nam het bestuur dan ook de beslissing om de groep op te splitsen ... de **B- ploeg** was geboren! Deze opsplitsing kwam de uitbouw van de club ten goede: wie het wenste kon blijven fietsen aan zijn eigen ritme, en nieuwelingen (“stagiairs”) konden gemakkelijker worden opgenomen door de anciens die hen bijstonden met de knepen van het vak.

De jaren 90

1990	Laatste daguitstap
1990	Eerste gezinsfietsstocht en barbecue
1995	Oprichting Damesploeg (de D-ploeg)
1996	Laatste fietswijding
1997	Laatste tombola
1999	Oprichting C- ploeg

Bestuursleden	
1991 - 1993	Jacques Cambier, voorzitter – Denis Depessemier – Frans Van Wijmeersch – Julien Denis – Romain Declercq
1994 - 1996	Jacques Cambier, voorzitter – Denis Depessemier – Frans Van Wijmeersch – Julien Denis – Romain Declercq – Terry Verpaelst
1997 - 1999	Jacques Cambier, voorzitter – Claude Gijselinck – Johan Declercq – Frans Van Wijmeersch – Julien Denis – Terry Verpaelst

De jaren '90 beginnen met een feest want de Evervrienden worden 20 jaar jong! Om dit jubileumjaar luister bij te zetten, en de Evervrienden families en sympathisanten enigszins bij dit gebeuren te betrekken, wordt een **gezinsfietsstocht, met bijhorende barbecue** georganiseerd. Het gebeuren wordt een onverwachts succes: samen met een 100 tal fietsers en een 200 tal barbecue fans genieten de Evervrienden van dit gezellig samenzijn. Een gebeuren dat bedoeld was als een eenmalige organisatie, maar door het succes uitgroeide tot een jaarlijkse happening ... en na nu 30 edities wereldberoemd in de streek, want "*probably the best barbecue in the world*" ... stoefers zijn ook mensen. Fietsen gebeurde de eerste jaren in groepsverband, met begeleiding van de politie Brakel, later werd er in familieverband gefietst op uitgestippelde parcours. De barbecue groeide uit tot een gebeuren waar in de succesjaren, als het weer gunstig was, tot 900 sympathisanten kwamen aanschuiven aan het buffet. Na omzwervingen in de scholen van Everbeek- Boven en Parike, kreeg het gebeuren later een vaste standplaats in "buurthuis de Cordenuit". Onnodig te zeggen dat de organisatie een logistiek hoogstandje werd, dat steunde op het enthousiasme van alle leden (vandaag bekend als "**de gele brigade**"), en waarbij de jaarlijkse uitbouw van de infrastructuur en materiaal een nodige investering was om dit gebeuren tot het huidige succes te leiden.

En in 1995 nog een nieuwe mijlpaal in de geschiedenis van de Evervrienden; dames fietsen wordt meer en meer populair, en onze Ever vrouwen wilden niet onderdoen: na een inloopjaar ging de **D- ploeg of Damesploeg** officieel van start. Eerst met de vrouwen van, de kinderen van, en ja ook de moeders van Evervrienden, waarbij beetje bij beetje andere sportieve dames aansloten. De D- ploeg was actief op zaterdag namiddag, en na de rit, zoals het hoort, werd er ook nagepraat in het lokaal

d' Oude Oven. En ja, zelfs de lokaalhoudster kroop op de fiets, wat ertoe leidde dat achter de toog in d'Oude Oven een beurtrol tot stand kwam: op zaterdagmiddag "de patron" aan de tap, en op zondagvoormiddag was het de beurt aan "la patronne". Het verschil met de zondag teams was dat de Dames in het lokaal hun supporters hadden ... welke hun fans trakteerden ... en als zodanig voor donker naar huis keerden, zonder hun zakgeld opgedaan te hebben! Spaarzame vrouwen zoals ze waren, organiseerden ze met de vergaarde buit een jaarlijkse daguitstap, waarbij "mannen niet toegelaten" het motto was ... en zo gingen onze Ever dames met de ferry naar Engeland, weliswaar niet met de fiets, maar met de sacoché en op hoge hakken. Tot de dag van vandaag is de Dames ploeg ook de enige ploeg die ooit het Kanaal heeft overgestoken naar Engeland: chapeau! In de loop der jaren evolueerde de Damesploeg tot een gemengd team, waarbij ook jongeren en volwassenen aansloten, en lag zo aan de basis van de latere D-ploeg.

De Evervrienden kenden in die periode een verrassende groei ... de Brakelaars hadden de club leren kennen ... en via, via, via ... kwamen nieuwe enthousiaste sportievelingen aansluiten. Samen met de uitbouw van de jaarlijkse barbecue en de opstart van de Dames ploeg, was dit decennium een periode van vernieuwingen. De laatste daguitstap was een feit, organisatorisch te complex gezien het groeiend aantal leden. De Evervrienden zijn de parochie van Everbeek- Beneden ontgroeid, en als zodanig wordt de fietswijding afgeschaft. En gezien het (ook financiële) succes van de barbecue wordt de jaarlijkse tombola afgeschaft.

De verdere uitbouw van de club, met nieuwe leden, oud en jong, man en vrouw, ligt ook aan de basis van de opstart van de **C- ploeg** in 1999. Vanaf nu doen ook dames hun intrede in de zondags ploegen, tot groot genoegen van de mannen die hen mogen vergezellen.

De aanwezigheid van de dames in de groep is ook een toegevoegde waarde op organisatorisch gebied. Ze brengen nieuwe, frisse ideeën bij, en zo wordt onder andere de jaarlijkse souper, tot dan toe in een muf zaaltje boven het lokaal, vervangen door een waardig **Everfeest** in een echte feestzaal, de club waardig.

Wat het fietsen betreft komt ook in deze periode een nieuw fenomeen opduiken: de "**mountainbike**" ... fanatieke modderduivels duiken nu 's winters het veld in ... het fietsseizoen stopt niet meer. En met de opkomst van wintervaste kledij, gaan met de jaren meer en meer Evervrienden 's winters op stap, zij het met de mountainbike, de crossfiets, de koersfiets, de gravelbike ... er zijn geen seizoenen meer, en wie niet traint die is gezien!

De eeuwwisseling: de jaren 2000

2006	Oprichting DX-ploeg
2007	Oprichting E-ploeg

2009	Officieel lid van de Vlaamse Wielerbond (VWB)
------	---

Bestuursleden	
2000 - 2002	Jacques Cambier, voorzitter – Claude Gijselinck – Terry Verpaelst – Frans Van Wijmeersch – Denis Van Snick – John Pieteraerens
2003 - 2005	Jacques Cambier, voorzitter – Claude Gijselinck – Terry Verpaelst – Frans Van Wijmeersch – Denis Van Snick – John Pieteraerens
2006 - 2008	Christian Tuypens, voorzitter – Luc Cauchie – Freddy Delhoux – Walter Norga – Anja Vander Maelen – Frans Van Wijmeersch
2009 - 2011	Christian Tuypens, voorzitter – Luc Cauchie – Rudy Vangestel – Walter Norga – Carla Vander Linden – Anja Vander Maelen

De jaren 2000 kunnen worden ingeschreven in de geschiedenisboeken als de jaren van een drastische **bestuurswissel**. In 2006 nam een bijna volledige nieuwe bestuursploeg het over van het bestaande team. Een bestaande team dat stilaan bestuur moe werd, waarbij de ideeën bus stilaan leeg raakte, de routine het overnam van het enthousiasme ... een nieuwe ploeg werd opgebouwd, en ging er met veel goesting tegenaan ...nieuwe frisse ideeën, welke de club in de loop der komende jaren een nieuwe schwing zouden geven. Nogmaals een bewijs dat stilstaan achteruitgaan betekent; en dit is waarschijnlijk het kenmerk van het continue succes van de Evervrienden door de jaren heen: blijven evolueren, blijven vernieuwen, meegaan met de tijd.

En vernieuwingen kwamen er opnieuw in de samenstelling van de verschillende ploegen. De **DX- ploeg** werd opgericht, en werd een alternatief voor de zaterdag fietsers die het wat rustiger wilden aandoen, en op die manier toch nog bij de grote familie van de Evervrienden konden blijven horen. En op zondag werd een nieuwe ploeg opgericht: de **E- ploeg** ... neen, niet die met een elektrische fiets, maar de Elite ploeg, de crème de la crème van de Evervrienden, de mannen (met soms een vrouw erbij) die sneller kunnen fietsen dan hun schaduw, de mannen van de “grote plateau”. De oprichting van deze ploeg had tot gevolg dat nogal wat nieuwe leden werden aangetrokken, en daarbij toch verschillende jongeren ...een positief gegeven, want ook de Evervrienden lijden een beetje aan de ziekte des tijds in het verenigingsleven: de clubs verouderen. ...

En ook op gebied van communicatie en informatie moeten de Evervrienden mee met hun tijd: het Internet tijdperk!. Een eerste **website** wordt een feit; een nieuwe versie zal later door de nieuwe ploeg worden uitgewerkt. E-mailing neemt het over van briefwisseling; dit zal ook het einde inluiden van “Den Evervriend”, het informatieblad van de club. De moderne communicatiemiddelen betekenen ook het einde van de jaarlijkse algemene ledenvergaderingen.

Natuurlijk evolueert de koersfiets ook mee met de tijd ...carbon, schakelsystemen, wielen, remsystemen ... maar het meest revolutionaire in deze periode is niet de fiets zelf, maar wel dat nieuw machientje op het stuur, welke het “kilometrieke”

vervangt: de **fiets GPS**! Niet alleen kunnen de fietsers nu hun ritten plannen en memoriseren, wat onder andere handig is bij het uitwerken en begeleiden van de WE-ritten, maar tevens zijn hun prestaties nu gemeten ... en meten is weten! Ze weten nu ook hoeveel "hoogtemeters" ze hebben overwonnen; de vraag na de rit is nu niet meer: hoeveel km of hoe rap, maar hoeveel hoogtemeters? En verder zien de Evervrienden tevens hun calorieverbruik verschijnen op het scherm; de meest fervente Evervriend kan nu, na de rit, ook onmiddellijk berekenen hoeveel "Orval eenheden" hij mag drinken om opnieuw zijn caloriebalans in evenwicht te brengen: goed bezig!

Niet alleen de fiets is geëvolueerd, maar ook de **uitrusting**. Met de komst van de nieuwe bestuursploeg, werd voor een nieuwe outfit gekozen; het werd de zesde in de rij sinds het ontstaan van de club. En de tijd van de wollen trui en broek is allang voorbij; niet alleen een nieuwe moderne design, maar tevens kwalitatief hoogstaand, wat de Evervriend toelaat om zomer en winter, in weer en wind, door te fietsen: geen excuses meer voor de "*diehards*".

De evolutie van de fiets, de fiets GPS en de uitrusting brengt ons bij snelheid en ... **veiligheid**. Waar de wielertoerist uit de jaren '70 zich weinig zorgen hoefde te maken bij het dwarsen van een weg, loeren de gevaren vandaag om de hoek van elke straat ... meer verkeer, agressiever verkeer, straatmeubilair allerhande, wegen in slechte staat, motorrijders, wandelaars ... en fietsers! Ook de Evervrienden dragen hun verantwoordelijkheid, en in het algemeen mogen we stellen dat tot op heden door de verschillende bestuursploegen op veiligheid werd gewezen. Het verplicht dragen van een helm, maar ook het rijden in kleine groepen beperken de risico's op de weg. Helaas hebben de Evervrienden in de loop van hun bestaan ook de nodige pech gehad, want een schedelbreuk, een hersenschudding, een gebroken sleutelbeen, een heupfractuur, en andere schaaf- en blutsschade behoren tot de statistieken. En dat het gevaar soms dicht bij huis, ja zelfs op de weg naar huis loert, werd in de loop der jaren bewezen door verschillende onverklaarbare incidenten ... Evervriend bocht gemist, Evervriend in de gracht terechtgekomen ... Was het een plotse windstoot? Was het een uitwijkmaneuver? Of was het simpelweg een Orval teveel? (je weet wel, de calorie balans uit evenwicht ☺).

Ook wat administratie betreft, ontlopen de Evervrienden niet aan de hedendaagse wetten van de bureaucratie ... om officieel erkend te blijven als sportclub bij de gemeente Brakel, zijn de Evervrienden verplicht om aan te sluiten bij een erkende bond: dit wordt de **Vlaamse Wielerbond** (VWB). Deze erkenning houdt echter wel in dat gedetailleerde statuten moeten worden opgemaakt, dat jaarlijks lidmaatschap bij de VWB moet worden vernieuwd ... fietsen in clubverband is meer geworden dan simpelweg velo-rijden.

De jaren 2010

2010	Eerste Nieuwjaarsreceptie
2010	Laatste seizoen in lokaal 'd Oude Oven
2011	Lokaal verhuist naar voetbalkantine SV Everbeek
2013	Oprichting BX-ploeg
2014	Verhuis naar café 't Meiklokje
2015	Eerste bedanking etentje voor helpers aan de barbecue
2015	Laatste kampioenschapspoeven
2016	Deelname aan de "1000 km voor Kom Op Tegen Kanker"
2019	Fusie D- en DX ploegen tot Z-ploeg

Bestuursleden	
2012-2014	Rudy Vangestel, voorzitter – Bart Ghijssels – Luc Cauchie – Dirk Beerens
2015-2017	Rudy Vangestel, voorzitter – Bart Ghijssels – Luc Cauchie – Dirk Beerens
2018-2020	Rudy Vangestel, voorzitter – Dirk Beerens – Luc Cauchie – Pascale Walraet – Jurgen De Mets

Dit decennium begint met een gedwongen verhuis: ons lokaal "d'Oude Oven" sluit de deuren. Gelukkig komt de oplossing voor het probleem uit onverwachte hoek: de voetbalploeg **SV Everbeek** opent op zondagvoormiddag zijn kantindeuren voor de Evervrienden. Ze zullen er verscheidene jaren hun thuis hebben, waarvoor dank! En zeg zelf, het had wel iets, na de rit opdraaien naar het "stadion" van SV Everbeek toe, met de meet getrokken voor de deuren van de VIP lounge ... vedetten allures?

Ook dit decennium werd gekenmerkt door een paar nieuwe initiatieven, welke de club en zijn leden ten goede kwamen. Door het groeiende aantal leden én door de (logische) opdeling van de groep in verschillende ploegen, werden spontaan interne bubbels gecreëerd en raakten de Evervrienden een beetje hun groepsgevoel kwijt. Met het invoeren van een **Nieuwjaarsreceptie** en met een **bedanking etentje** voor de helpers aan de barbecue hadden de leden en hun partners de kans om elkaar te ontmoeten in een gemoedelijke sfeer; tot op heden, en buiten corona gerekend, zijn deze extra- sportieve activiteiten een vast succes in de werking van de club.

De Evervrienden zijn nu 40 jaar jong, hun jaarlijkse gezinsfietstocht en barbecue kent zijn 20ste editie, en van jaar tot jaar wordt de organisatie professioneler ... en de gemaakte winst groter: winst die ook tot op de dag van vandaag, en eveneens buiten corona gerekend, integraal terug gaat naar de leden. En tot op heden is dit ook de enige bron van inkomsten van deze niet- gesponsorde vereniging: proficiat!

Dit gegeven heeft de club niet weerhouden om vanaf nu een deeltje van de winst aan **goede doelen** te schenken; het inschrijvingsgeld van de gezinsfietstocht wordt nu nog jaarlijks weggeschonken. Tot op heden werd ongeveer 4000 € verdeeld aan organisaties als het Kinkerkankerfonds, vzw De Dorpel en vzw De Kleppe.

Maar wat waarschijnlijk als de strafste prestatie van de Evervrienden sinds hun ontstaan mag beschouwd worden is de deelname in 2016 aan de “**1000 km voor Kom Op Tegen Kanker**” in Mechelen. Dankzij een nooit gezien enthousiasme en groepsgevoel van alle Evervrienden werd niet minder dan 48.000 € ingezameld voor het goede doel. Als beloning mochten 9 ploegen van elk 4 Evervrienden meefietsen in deze KOTK happening ... uniek, fantastisch, maar vooral ontroerend. De Evervrienden toonden nogmaals dat ze als groep sterk zijn!

En wat fietsen betreft, komen er in de loop der jaren weer enkele wijzigingen in de samenstelling van de ploegen. De **BX-ploeg** wordt opgericht, en wordt beschouwd als een brug tussen de B- ploeg en de C- ploeg. En 13 jaar na de oprichting van de DX- ploeg komt er een fusie tussen de D- en DX- ploegen tot de **Z- ploeg**: samen weer sterk!

Maar ook in deze tijdsperiode staat de vernieuwing niet stil ... de **E-bike** maakt zijn opwachting in de club. Eerst met een scheef oog bekeken, en toch ook een beetje wantrouwen, wordt de E-bike een vertrouwd gegeven in de C- , D- en DX- ploegen, later Z- ploeg. En na nu bijna 10 jaar kunnen de Evervrienden stellen dat de E-bike, weliswaar indien gebruikt met gezond verstand, een toegevoegde waarde is voor de club. Dankzij de E-bike telt de Evervrienden de dag van vandaag nog leden, die anders de club vaarwel hadden moeten zeggen; en zeg nu zelf: hoe ouder we als mens worden, hoe belangrijker het sociaal contact is ... corona heeft het helaas bevestigd.

In deze periode verdwijnt ook het laatste stukje folklore uit het rijke leven van de Evervrienden; na ongeveer 30 jaar houden de **kampioenschapsproeven** op met bestaan ... tradities zijn er om gebroken worden, en dit was hier ook het geval. Hilarische behendigheidsproeven op het dorpsplein hoorden niet meer bij het hedendaagse clubleven ...vele Evervrienden houden er wel mooie herinneringen aan over, al dan niet als deelnemer ...

Is wel nog steeds een jaarlijkse traditie bij het afsluiten van het fietsseizoen: de **gezamenlijke rit**, waarbij alle ploegen samen een korte ritje fietsen aan een gemoedelijk tempo, samen een babbelke slaan ... en het jaar vrolijk afsluiten in het lokaal, met een boterham en paté of kaas: njam!

Het lokaal van de Evervrienden ligt ondertussen opnieuw onder de kerktoren, niet die van Sint- Marie zoals in de beginjaren, maar die van Sint- Jozef, in **café 't Meiklokje**. De Evervrienden zijn na hun quarantaine in de voetbalkantine opnieuw onder de mensen, en vanuit zijn kerktoren ziet de Heilige Bartholomeus dat het goed gaat met de Evervrienden ...

En om dit decennium af te sluiten: heuglijk nieuws op 27 mei 2019! Voor het eerst in het bestaan van de Evervrienden wordt een **kindje** geboren. Valerie, Evervriendin in actieve dienst, wordt de trotse mama van een dochtertje, Amélie... de Heilige Bartholomeus keek vanuit zijn kerktoren toe op de kribbe en dacht: het is een echt

vrouwtje ...

Wachten nu op een eerste jongen; het wordt vast en zeker een Ever ...

2020: Gouden jubileum

07-08 maart	Start nieuw seizoen
-------------	---------------------

Dit wordt het jaar van de Evervrienden: 50 jaar jong!

Na een weer geslaagde Nieuwjaarsreceptie eind januari, beginnen ze eraan, bij de start van de 1ste rit, met een **ontbijtbuffet** in de Cordenuit. Het weer is grijs en miezerig, er worden geen “beeskes” meer gegeven, maar beleefde vuistjes en elleboogjes ... want het corona virus hangt in de lucht. Na de rit wordt er in het lokaal nog nagepraat over de huidige conditie (☹) en de ambities voor het komende jaar ...ze gaan er samen een lap op geven ...

De volgende week was het al van dat: “Lockdown” ... het officiële seizoen zat erop! De openingsrit werd ook de afsluiter van een mooi jaar ...

Gelukkig was er het **Everbier**, gebrouwen ter gelegenheid van het 50 jarige bestaan van de Evervrienden. Hopelijk hadden de Germanen gelijk, en geeft het Everbier de nodige moed en kracht om door te zetten naar de toekomst toe!

Het uittredende bestuur, een jaar technisch werkloos, besloot dan maar om er een jaar bij te doen teneinde de overgang naar een nieuwe bestuursploeg te vergemakkelijken.

En om het 50 jarig bestaan af te sluiten, graag volgende **statistieken, seizoen 2020:**

- In de loop der jaren evolueerde het ledenaantal van 21 leden in 1980 tot 101 leden in 2020 (met tussendoor: 39 leden in 1990, 90 leden in 2000, 104 leden in 2010)
- Onder de huidige leden tellen we 76 heren en 25 dames
- Deze 101 leden zijn verdeeld over 6 groepen: 18 in de E-ploeg, 28 in de A-ploeg, 19 in de B- ploeg, 8 in de BX ploeg, 19 in de C- ploeg en 9 in de Z-ploeg
- De oudste lid is 75 jaren jong, het jongste lid 17 jaren oud
- De leden komen uit 13 verschillende gemeenten. In volgorde: 66 uit Brakel, 11 uit Geraardsbergen, 8 uit Lierde, 4 uit Flobecq, 3 uit Ellezelles, 2 uit Lessines, en 1 uit Galmaarden, Maarkedal, Ninove, Ronse, Zottegem, Aalst en Sint-Martens-Latem

Epiloog: 2021 en verder ...

Bestuursleden	
2021	Rudy Vangestel, voorzitter – Dirk Beerens – Luc Cauchie – Pascale Walraet – Jurgen De Mets
2022 -	????

2021 wordt alvast een **overgangsjaar**, en dit niet alleen door corona. De geldende coronamaatregelen zullen al zeker de activiteiten van de club inperken, en dit niet alleen wat de WE- ritten betreft, maar ook de bijhorende activiteiten, zoals recepties en uitstappen zijn geïmpacteerd.

Maar belangrijker: **wat brengt de toekomst?** De Evervrienden staan duidelijk voor een scharnierjaar! Het huidige bestuur is ontslagnemend en tot op heden is er, meer dan 1 jaar na hun ontslag te hebben aangekondigd, nog geen witte rook uit de schouw gekomen ... België is wel alom bekend om zijn regeringen in lopende zaken en wereldtitels regeringsvorming, maar voor de Evervrienden dringt de tijd.

De vraag is niet alleen, welk team wil de club leiden, maar ook hoe willen de Evervrienden verder? En beide zijn niet te scheiden. De Evervrienden zijn in deze 50 jaar sterk geweest in het snel schakelen naar een andere versnelling, waar nodig ... in een parcours aanpassing naar de noden en wensen van de leden ... in het veilig nemen van gevaarlijke bochten ... in het aanpassen of schrappen van klassiekers, want niet meer van deze tijd ... en in het inpassen van nieuwe moderne klassiekers ... dat allemaal heeft de club gemaakt tot wat hij vandaag is.

Ooit had de club een “charter”, welke met de tijd in de vergeethoek is geraakt, maar nog steeds actueel is:

*Evervrienden
Toffe mensen in een Toffe groep met een Toffe sfeer
Waar fietsen nog een ontspanning is*

De Evervrienden zijn nog steeds toffe mensen; de kleine toffe groep van vroeger is uitgegroeid tot een grote toffe groep met weliswaar 6 verschillende toffe bubbels, elke bubbel met zijn eigenheid en toffe sfeer; en voor elke bubbel is de invulling van “ontspanning op de fiets” verschillend.

Met een nieuwe, gemotiveerde bestuursploeg, vol nieuwe ideeën zullen de Evervrienden hun nieuwe adem vinden, en vol enthousiasme de volgende 50 jaar tegemoet gaan ...

Evervrienden, het gaat jullie goed!

Met Ever vriendelijke groeten van Jacques,
Een Evervriend van toen en nu